

Çocukluğun Rüzgarı

– kamil-erbil · 25 Nisan 2025

Küçük bir kasabada, rüzgarın en çok estiği bir tepede uçurtma uçurmak bir gelenektir. Her bahar, çocukların yüzleri renkli kâğıtlarla aydınlanırdı. Ahmet, her sene olduğu gibi bu bahar da uçurtmasını hazırlıyordu. Babası, odanın bir köşesinde özenle çıtaları keserken ona sürekli bir tavsiyede bulunurdu: "Uçurtmanın dengesi kalbin dengesi gibidir, bozulursa göğe yükselemezsin."

Ahmet, sabırla renkli kâğıtları yapıştırır, her bir rengi hayalleriyle harmanlardı. O uçurtmasını gökyüzüne salarken, sanki ruhu da uçurtmayla birlikte özgürleşiyordu. Fakat bir gün, güçlü bir rüzgar ipi kopardı ve uçurtma gözden kayboldu.

Hayal kırıklığına uğrayan Ahmet'e, babası nazikçe omzunu sıvazlayarak "Uçurtmalar kaybolur ama hatıralar içimizde yaşamaya devam eder," dedi. Bu sözler, Ahmet'in kalbinde derin bir iz bıraktı.

Yıllar sonra, Ahmet aynı tepeye bu kez kendi çocuğu Deniz'le çıktı. Beraber uçurtma yapıyorlar ve kahkahalarla dolu anıları yeniden canlandırıyorlardı. Deniz'in yüzündeki sevinç, Ahmet'in çocukluğunun neşesini hatırlatıyordu. Uçurtmayı beraber göğe salarken, Ahmet oğlunun kulağına eğildi ve sevgiyle "Bazı şeyler gözden kaybolur; ama hatıralar her daim bizimle kalır," diye fısıldadı.

Kamil Erbil